

Th Tam Cung

Chương 58

Bức Ngoạ Tam

Nhà hôm sau, bắt thu c v n ch c ch n c b ng sang ã không th y n a, Nhan m có mu n ra ngoài i ây i ó c ng không còn b c n tr . Nàng v n còn oán có l Tri u Hoàn Khâm c ng nh mình, b b ng bít s th t, k t qu ra ng i m t vòng, phát hi n m i ng i u dùng ánh m t k d nhìn mình. Trong lúc xoay ng i, nàng nghe sau l ng có ti ng thì th m to nh : “Ng i này là Tri u phu nhân ó h ? Nhìn âu gi ng ng i m c b nh tâm th n”.

“Thì b i, nhìn ng i không th ch nhìn b ngoài thôi c, ai mà ng ch ...”

“Mà ây các cô n ng mu n g cho Tri u tiên sinh còn y ra ó, v y mà ông tr i l i không có m t, ng i nh th này...”

Nhan m ch có th t mình ôm m t b ng t c.

Tri u Hoàn Khâm th ng xuyên không có nhà, nghe Mang Qu nói là bên ngoài d y ng i khác h c ch c sách, sau khi v nhà a ph n th i gian c ng ch cùng nàng ng i m t ch . Hai ng i b n h không h p nói chuy n n a câu c ng ã nhi u, bèn ch ng i im b n m t nhìn nhau. Mà c ng khá khen cho Tri u Hoàn Khâm lúc nào c ng eo b m t tình sâu ngh a n ng, n u i l i là Nhan m, nàng t xét th y mình v n không th ng i khác chia m t l nh ra mà c làm nh không th y gì.

i khi êm xu ng, h Tri u bao gi c ng s bi t i u r i kh i.

C v y di n bi n lâu ngày, Nhan m c m th y có chút lú l n. Nói Tri u Hoàn Khâm có ý x u thì y n m t c ng tóc c ng không ng n nàng, l nào nàng ã hi u l m? Nh ng n u nh là hi u l m, v y sao di n m o, thân ph n nàng l i t nhiên thành ra th này?

Nhan m ã không còn mu n lý lu n thêm gì v i Tri u Hoàn Khâm. T kinh nghi m tích l y c trong th i gian qua, nàng ã hi u rõ b t k b n thân có nói ki u gì, dù là dùng tình lay ng hay dùng lý gi ng gi i, i ph ng c ng s ch nh b ng phán cho câu: “Phu nhân, nàng m t r i nên ngh ng i nhi u vào”, m t gáo n c l nh i cho nàng rét n th u tim.

Mu n moi thông tin t phía Mang Qu c ng không ph i chuy n d dàng, có khi l mi ng nói n ng hai câu là y nh r ng con bé ã ôm hai hàng n c m t nhìn nàng, khi n nàng mu n phát câu c ng ch ng ng.

C kéo dài tí p th này, không chóng thì ch y nàng s b hành n phát iên m t.

Nhan m không kh i ngh , nàng lúc còn trên Thiên ình ã b vu v m t phen, l n ó ánh m t tiên t ch, nay l i ph i ch u oan khu t không tìm ra manh m i, rõ là có kh mà nói không thành l i. Trong m y tr m n m tr l i ây nàng úng là xui t n m ng.

Ph ng ch ng ông tr i c ng không tr m t nhìn tí p c n a, s vi c r t nhanh ã có bi n chuy n. êm ó, nàng ang nh ng thì b ng bên ngoài v ng vào tí ng p c a, có ng i ng ngoài c a l n tí ng hô: “Ta là âm tí qu sai, mau ra m c a!”.

Nhan m ngh th nào c ng có ng i ra m c a nên không ý t i. Nh ng Mang Qu e m mãi v n ch a ra, qu sai bên ngoài ã h t kiên nh n, m t lu ng lam quang lóe qua, thanh ch n c a cánh c a l n n y b t lên, tr t t trong vòng ng ra. Nhan m y m c a s , th y qu sai kia s i b c tí n vào, c t to gi ng g i: “Tri u tiên sinh, ngài và tôn phu nhân u có nhà ch ?”.

Nhan m ng tr c c a s , kh lên tí ng áp: “Ta có ây, còn...”. Nàng ch a d t l i thì ã th y Tri u Hoàn Khâm t trong th phòng ch y ra, bên ngoài s c tr i ã t i, nàng c ng không th y rõ nét m t y, ch c m th y y so v i ngày th ng có ph n khang khác: B t k khi nào, Tri u Hoàn Khâm d ng nh u y ph c ch nh t , phong thái ng hoàng, ra dáng m t trang quân t . Nh ng b y gi không rõ vì sao, qu n áo có ph n x c x ch, t th i ng c ng không gi ng m y so v i m i khi.

Qu sai kh g t u, ch p tay b o: “ ã qu y r y”.

Nhan m không kh i hi u k , bèn lên tí ng h i: “Qu sai i nhân, ph i ch ng ã x y ra vì c gì?”.

“Vi c này... C ng không có vi c gì l n, ch là k t gi i niêm ngoài Qu Tr n th ng m t m t m ng, nên m i n h i xem li u có ai không c n th n i l c ra ngoài không. Nay ã không vi c gì r i, v y xin cáo t .”

T u chí cu i, Tri u Hoàn Khâm không th t n a l i, cu i cùng ch l ng l ng tr v th phòng.

Nhan m t a ng i bên c a s , lòng ngh , k t gi i c a Qu Tr n th ng m t m t m ng, nh t nh là ã có ng i th a lúc qu sai canh gác bên ngoài không chú ý lén r i kh i, th nên b n h m i ph i làm rùm beng lên i tìm t ng nhà m t th này. Dân trong Qu Tr n u là nh ng ng i không th tr c tí p u thai luân h i, v y hi n gi l n kh i Qu Tr n có th là vì m c ích gì?

Nhan m tr n tr c suy ngh c êm, c m th y c án binh b t ng mãi c ng không ph i cách, dù b ng gián tí p th m dò tr c xem th nào. Lúc ra kh i phòng nàng th y hình nh ph n chi u trong g ng, không ph i di n m o v n có c a mình, nh ng l i không th y ch ng m t m y, có l nàng c ng ch ng yêu thích gì g ng m t kia c a b n thân.

Nhan mỉm cười ngoài cửa phòng, chờ thấy Tri u Hoàn Khâm đứng bên bàn, gật đầu nhìn nghiêng hướng ra cửa, tay nhấc nhấc hai khúc gỗ thô to, Mang Qu thì đứng cúi gập mình bên rổ trà. Nàng mình mẩy nẩy da gà, gật đầu nhìn nhấc tay ngẩng: “Tặng công...”.

Mang Qu bưng run tay, tách trà rồi “cộp” một tiếng, nấc trà vung tung tóe xuống bàn.

Nhan mỉm cười vào bức cửa, thì thầm nói: “Tặng công, chàng xem hôm nay trời quang mây tạnh, chỉ bằng hai ta ra ngoài đi dạo?”.

Tri u Hoàn Khâm tay nắm cốc gỗ, nhìn ra cửa sổ: “Hôm nay trời âm”.

“Trời âm mát mẻ, thì trời so với trời quang mây tạnh còn có phần dễ chịu hơn.”

Yên lặng giây lát, cả hai khúc gỗ trên tay cho Mang Qu, rồi bước đi cùng Nhan mỉm cười, gật đầu: “Phụ nhân hiền hậu này, ta tặng nhiên cũng không khi nào phỉm vui”. Khi yên lặng, Nhan mỉm cười thoáng nhìn thấy mùi máu tanh, nàng gật tay chào lạy cánh tay phỉm phỉm, thì thầm lên vai: “Tặng công, chúng ta lâu lắm rồi không cùng ra ngoài đi dạo nhỉ?”.

Tri u Hoàn Khâm cúi mày nháy dè, trên môi là một nụ cười mỉa mai: “Phụ nhân nói phỉm”.

Nhan mỉm cười nhanh thì thầm hai bước, kéo theo cánh tay, cúi xuống nói: “Chàng cũng biết rồi đó, ta mới khi bước tái phát là đau óc rồi không thể nhấc cho lắm...”. Sợ hãi thì thầm tái tái, nhún nhún vâng lời đáp: “Không sao”. Nàng vẫn ngỡ ngàng thoáng nhìn thấy mùi máu tanh, gật đầu thì thầm này cửa, cúi đầu trên ngực mang theo tích, bèn càng làm thì thầm, nắm lấy cánh tay rồi thì thầm lui: “Tính ra, chúng ta thành thân đã bao nhiêu năm rồi?”.

Tri u Hoàn Khâm vẫn nhún tay vung, không nhìn lại thì thầm phỉm phỉm: “Gần hai mươi năm rồi”.

Nhan mỉm cười một tiếng, thì thầm gật đầu, nắm tay bước vào tay phỉm, tay còn lại vòng qua vai, thì thầm cào một phát rõ rệt. Tri u Hoàn Khâm một tiếng không còn hét máu, khớp xương nhún nhún thành một tiếng nấc: “Phụ nhân cần thì”. Nhan mỉm cười tay sau lưng, thì thầm bàn tay thì thầm một tiếng, bèn nhún nhún: “Tặng công, sợ hãi chàng thì thầm khó coi quá, chỉ bằng vài hôm nữa hãy cùng ta ra ngoài đi dạo?”.

Con giun xéo lên mặt người, nàng hiểu rõ làm việc gì cũng cần biết đi dạo.

Huống thì tích trên ngực Tri u Hoàn Khâm không phỉm, cũng may hôm nay mặt phỉm màu sẫm, cho dù vung thì thầm máu cũng nhìn không ra. Nhan mỉm cười nhìn vung thì thầm vào thì thầm, thì thầm mình đi dạo một vòng

quanh sân, bâng th y Mang Qu tay c m hai khúc g y to ng c chi u i t i, kh th a m t ti ng “Phu nhân” r i r i kh i.

Nàng l y làm khó hi u, hai cây g y này r t cu c có i m gì c bi t, sao ch n i trong m t bu i sáng ã b t g p hai l n?

i n khi tr i nhá nhem, Qu Tr n có thêm không ít qu sai t i lui, i t ng nhà m t g c a xem xét. Nhan m ng m th y k phá v k t gi i ra ngoài kh n ng l n chính là Tri u Hoàn Khâm, b ng không th ng tích trên ng i y là t âu ra? Nh ng êm qua nàng rõ ràng trông th y Tri u Hoàn Khâm ra g p qu sai. N u là gi a ng v i vấ tr v v n nh t ch m trán qu sai bên ngoài, r i ro i kèm rõ ràng r t l n.

Vào lúc chu n b i i l i l i n vòng th m i trong phòng, Nhan m t nhiên b ng t nh: hai thanh g y g , Mang Qu , tình hình êm qua... Nh ng th này xâu chu i l i v i nhau, ã giúp nàng ngh ra m t vi c b y lâu nay v n ngh không thông. Nàng vì sao m c k t n i này, vì sao vô duyên vô c tr thành Tri u phu nhân, dung m o nàng vì sao bi n i, cùng v i Tri u Hoàn Khâm c a êm qua, th t ra u có cùng m t l i gi i thích. Ng i ra g p qu sai êm qua kh n ng l n không ph i h Tri u mà là Mang Qu c i trang thành y, c p g y g kia c ng là vóc dáng cô nàng cao ngang t m Tri u Hoàn Khâm.

Còn đi n m o hi n gi c a nàng, xem ra c ng là b th thu t cao minh làm i d ng.

Hai con ng i này Qu Tr n, c n b n là có m u . Nàng ch ng qua là úng lúc xu t hi n, dùng che m t thiên h mà thôi. N u trong quá trình x y ra s c ... nh êm qua ch ng h n, qu sai có n ki m tra thì c ng s không phát hi n có ng i v ng m t. Mang Qu b y lâu nay không cùng nàng ra kh i c a, tr c ó l i dùng tr m ph ng ngàn k mu n gi chân nàng trong nhà, ch e tr c ây ng i gi trang thành Tri u phu nhân chính là cô bé?

Nhan m n m dài bên bàn, v a x p ch tách trà thành ch ng mi ng v a l m b m: “Ch còn thi u chút n a thôi... i thêm chút n a, i chút n a nh t nh có th thoát thân r i...”.

S tôn có l n t ng th dài b o, ám kh ranh chúng bây ch ng ch n ra c a nào có th t thân lo li u, sau này không có vi s ch ng l ng cho ch có n c ói ch t. Nhan m nh mình b y gi còn nh , hì h c mãi m i trèo lên c chi c gh á ng i v ng, c i hì hì làm n ng v i s ph : “Gì mà kh ranh, con rõ ràng là bông sen ranh. S ph ng i ng trách t i con tép n a mà...”.

Hi n gi ngh l i, hoàn toàn không ph i ai v a sinh ra c ng ã có th vì c gì c ng bi t, vì c gì c ng gi i.

Tr i nghi m Tri u Hoàn Khâm l i cho nàng th t s là kh c c t ghi tâm, xem ra dù có tr i qua vài tr m n m n a nàng c ng ch a quên.

L ng nh ng v i y su t th i gian qua, Nhan m t c m th y tính khí c a b n thân không ch c i thi n ôi chút, ph i nói là nàng nh ã thay da i th t, c

biết khi trông thấy cái tủ v a gi b m t tình sâu ng a n ng, khoe mi ng v a nh ch kh lên c a y, c g i là tâm tình ph i ph i.

Tr c ấy khi còn ch a ngh ra i m then ch t, nàng th ng xuyên cho r ng mình ã hi u l m Tri u Hoàn Khâm, hi n gi ng m l i m i th y i ph ng v n còn s h . Tr c ó nàng có h i y b n h thành thân c bao lâu r i, Tri u Hoàn Khâm áp ã hai m i n m. N u th t là phu thê hai m i n m, xu ng n âm tào a ph c ng không chia lìa, xem ch ng s không th n c thói quen ti n tay đếm ch n cho v mình c ng không có.

Tri u Hoàn Khâm tr i sinh b ngoài v n ã lãnh m, làm b làm t ch ki u này xem ra c ng không ph i k t t lành. Nh ng Nhan m l i c m th y Mang Qu r t t t, b n tính r t r è d m n, sao l i cùng h i cùng thuy n v i Tri u Hoàn Khâm c ch ?

V n d d a vào b n l nh c a nàng, n m trong lòng bàn tay Tri u Hoàn Khâm mu n tr mình ph i g i là khó h n c khó, nh ng hi n gi y không ch b th ng, Qu Tr n còn t ng c ng l c l ng canh phòng, tình th ng c l i ã chuy n bi n thành có l i cho nàng.

C v y i n ngày th n m, lúc êm xu ng, ngoài c a phòng t nhiên truy n vào m t ti ng ng kh . Nhan m ng i b t d y xu ng gi ng, l p t c y c a ra ngoài xem th , ch th y Tri u Hoàn Khâm m t mảy tr ng b ch v n vào mép b n hoa bên ngoài, thân ng i lo ng cho ng ch c ngã. M t kho ng l n máu t i ang th m ra t v t áo tr c ng c, g n nh nhu m c b y ph c y khoá trên mình.

Nhan m nhìn y kinh ng c: “T ng công, sao chàng l i ra nông n i này? Chàng ch y nhi u máu th này, là ai ã th ng chàng? ta i tìm i phu!”. Nàng ch y kh i vài b c, l i quay u b o: “Xem trí nh c a ta này, ây là Qu Tr n, l y âu ra i phu, ta tìm các qu sai i nhân t i xem sao”.

Tri u Hoàn Khâm tay v n b n hoa, l i g n nh rít t trong k r ng: “Ng i óng k ch ã ch a?”.

Nhan m i vòng quanh y m t vòng, nh nh c t ti ng: “T ng công, chàng sao v y? Tr c ấy chàng nói chuy n có bao gi hung d th này...”. Sông có khúc, ng i có lúc hi m khi m i n l t nàng chỉ m th th ng phong, ki u gì c ng ph i gi u y m t tr n: “Chàng xem chàng, s c m t khó coi nh v y, n i này không có i phu, th nên ta m i nh m i qu sai i nhân t i giúp, vì c này thì có gì không ph i?”.

Nàng v a d t l i thì ã nghe m t chu i ti ng b c chân v i vàng ch y t i, Mang Qu nh nhàng Tri u Hoàn Khâm d y, mi ng h i luôn: “Tiên sinh, ng i... ng i sao l i b th ng n nông n i này?”.

Tri u Hoàn Khâm g t tay cô bé, c i b áo choàng trên ng i: “Gi không ph i lúc nói chuy n, l p t c mang chỉ c áo này t i, v t máu ngoài c a ta ã chùi r i, lát n a ng i ra xem l i xem th nào”.

Mang Qu ôm chi c áo choàng nhu m y máu, trông nh s p khóc n n i, t nhiên ch y t i tr c m t Nhan m qu th p xu ng: “Van xin cô n ng, l n này nh t nh ph i giúp tiên sinh!”.

Nhan m tránh ng i sang bên, ch m rãi nhú mày: “Ta vì c gì ph i giúp các ng i? Tr c ây lúc ta xin ng i giúp ta, ng i n chút xúu manh m i c ng không tí t l . Hu ng h , c cho ta có ch u giúp i n a thì c ng ch ng c tí l i l c nào, sao ta l i làm th vì c nh v y?”.

Tri u Hoàn Khâm tay b t v t th ng gi a ng c, ho nh hai ti ng, ch t b o v i Mang Qu : “Ng i i thu đ n các th cho n th a i”. Mang Qu tay ôm chi c áo choàng nhu m y máu v i vàng r i kh i, b y gi y m i ch m rãi xoay sang Nhan m: “Ng i h n là mu n r i kh i U Minh a ph . Ta có cách”.

Nhan m l nh lòng áp: “Ông c m th y ta s tin ông?”.

“B ng h u có h a cùng ch a ch c gì có th có phúc cùng h ng, k thù ch c gì s không có ngày ng i chung thuy n.” Tri u Hoàn Khâm i m t nh đ ng đ ng, “Cho dù ng i v ch tr n ta c ng không ki m chác c chút l i nào, âu thi t âu h n, t t nh t ng i nên t mình ng m k ”.

Nhan m nghe th y ti ng b c chân ang t ng t ti n g n, tình c nh th này c n b n không có th i gian cho nàng t t ngh : “ c, ông nói i ta làm theo”.

Tri u Hoàn Khâm thân ng i l o o b c qua m t nàng: “Vào phòng, óng c a l i, xong mang ph n trên bàn trang i m sang”. Nhan m ng m ng m, ch t v l : “Ông hóa ra là mu n... Con ng i ông th t b n th u h t s c”.

Tri u Hoàn Khâm th ng th r t n ng, ch còn v a h i s c ch ng , th t s ch ng s c l c âu i áp v i nàng: “Thôi i, ng i th này, ta còn ch a n m c có ý ngh gì khác”.

Nhan m s i b c sang bi u y m t b t tai r o kêu, r i buông câu nh nh gió tho ng: “L i u t i ta ã có ý ngh gì khác v i ông, ông xem, tay v a ng a ã ánh sang r i”.